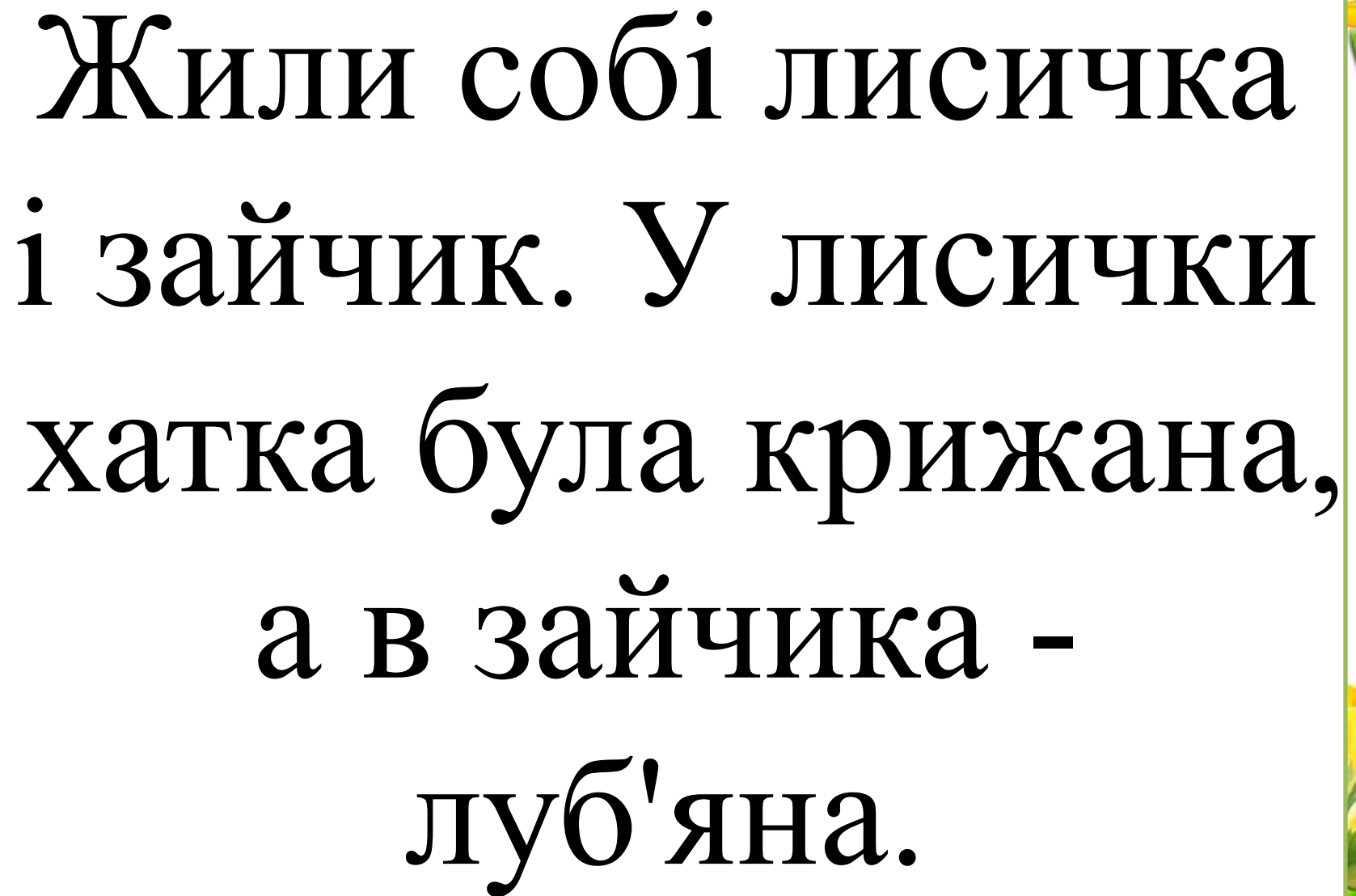

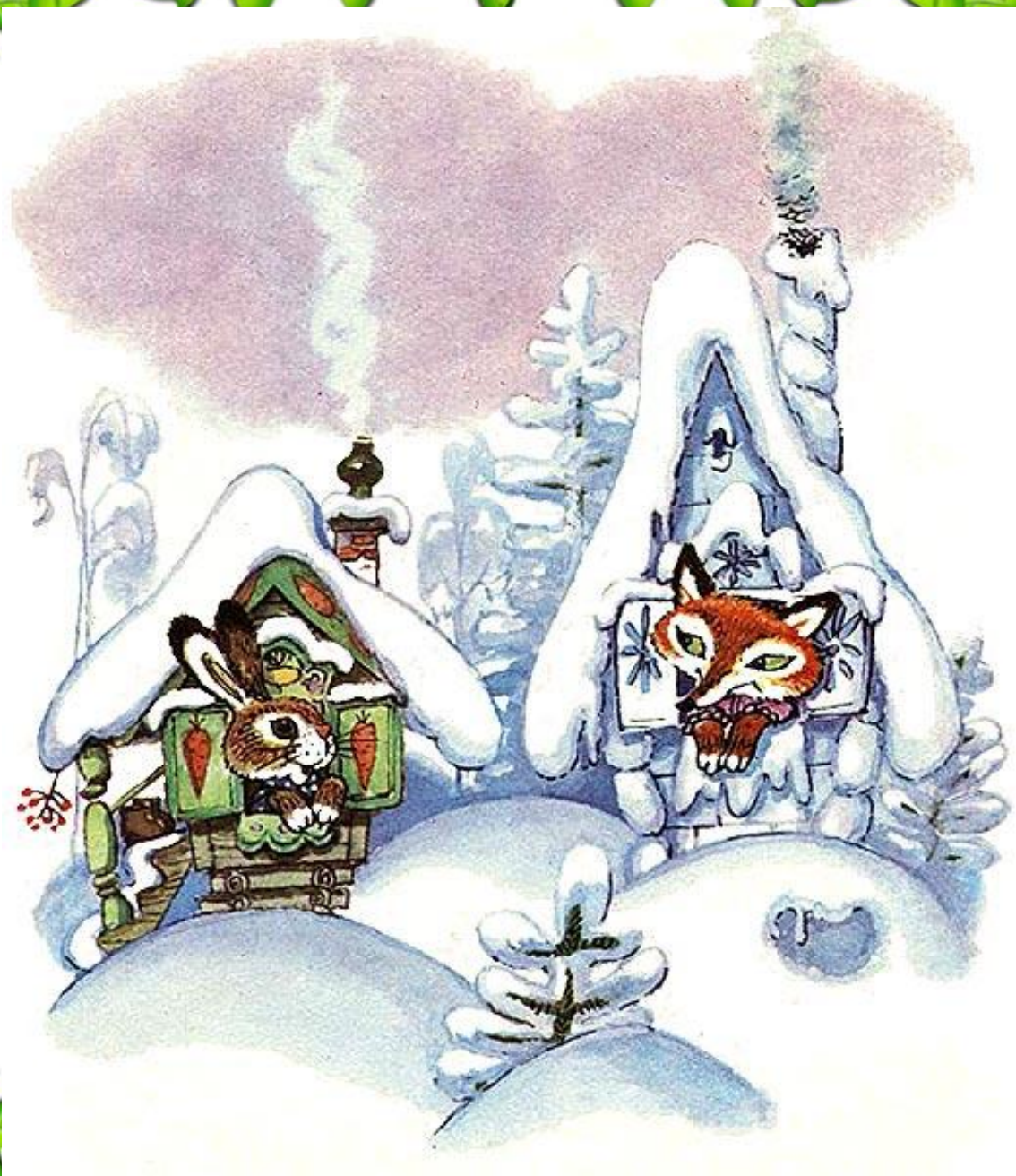
Зайчи́кова хатка

Украї́нська народна казка

Автор презентації
Поспі́лько Тамара Валері́ївна

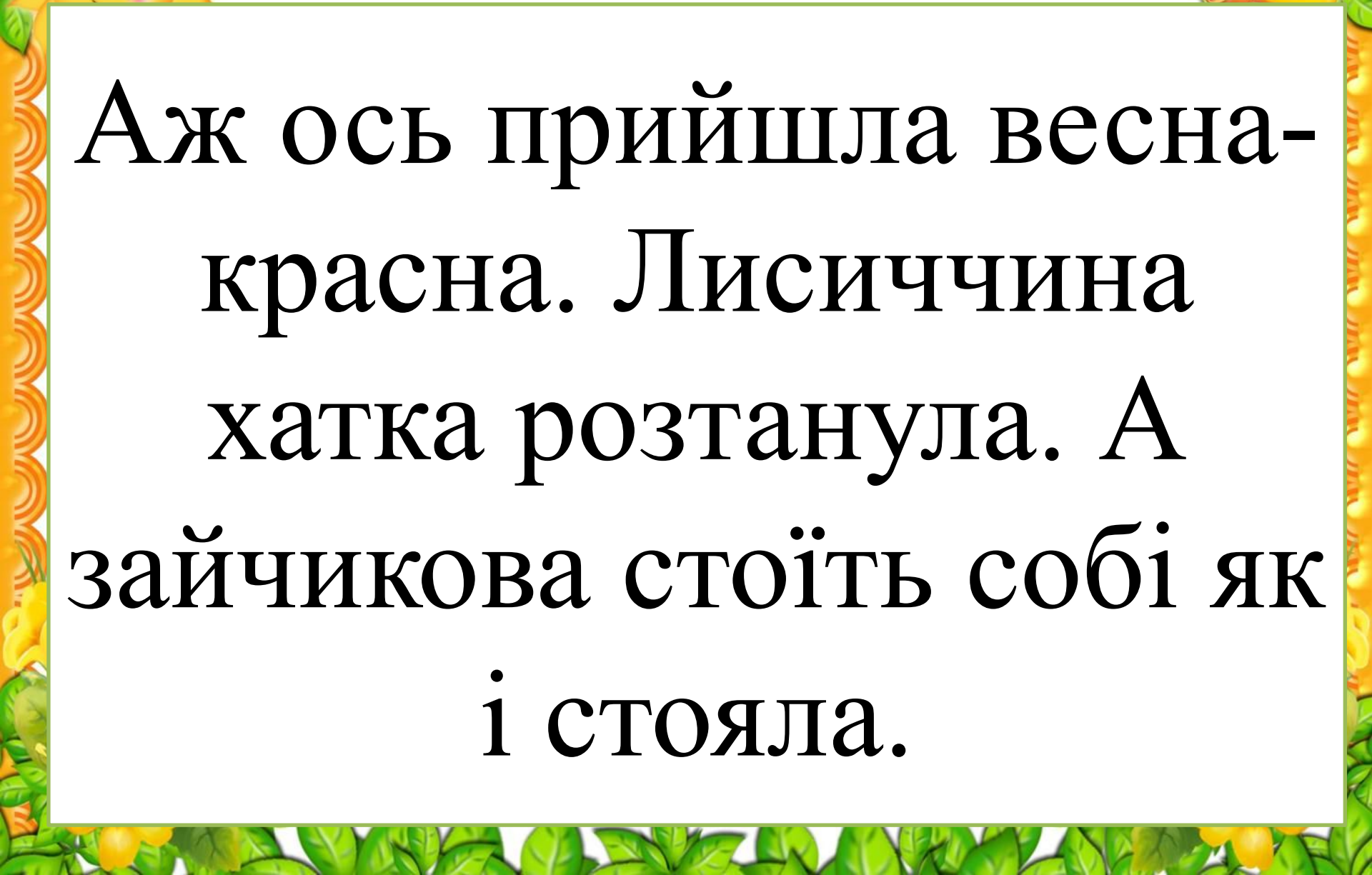

Жили собі лисичка
і зайчик. У лисички
хатка була крижана,
а в зайчика -
луб'яна.

Аж ось прийшла весна-
красна. Лисиччина
хатка розтанула. А
зайчикова стоїть собі як
і стояла.

І вирішила лисичка
обдурити зайчика.

Попросилась
переночувати, та
його з хатки й
вигнала!

Йде зайчик

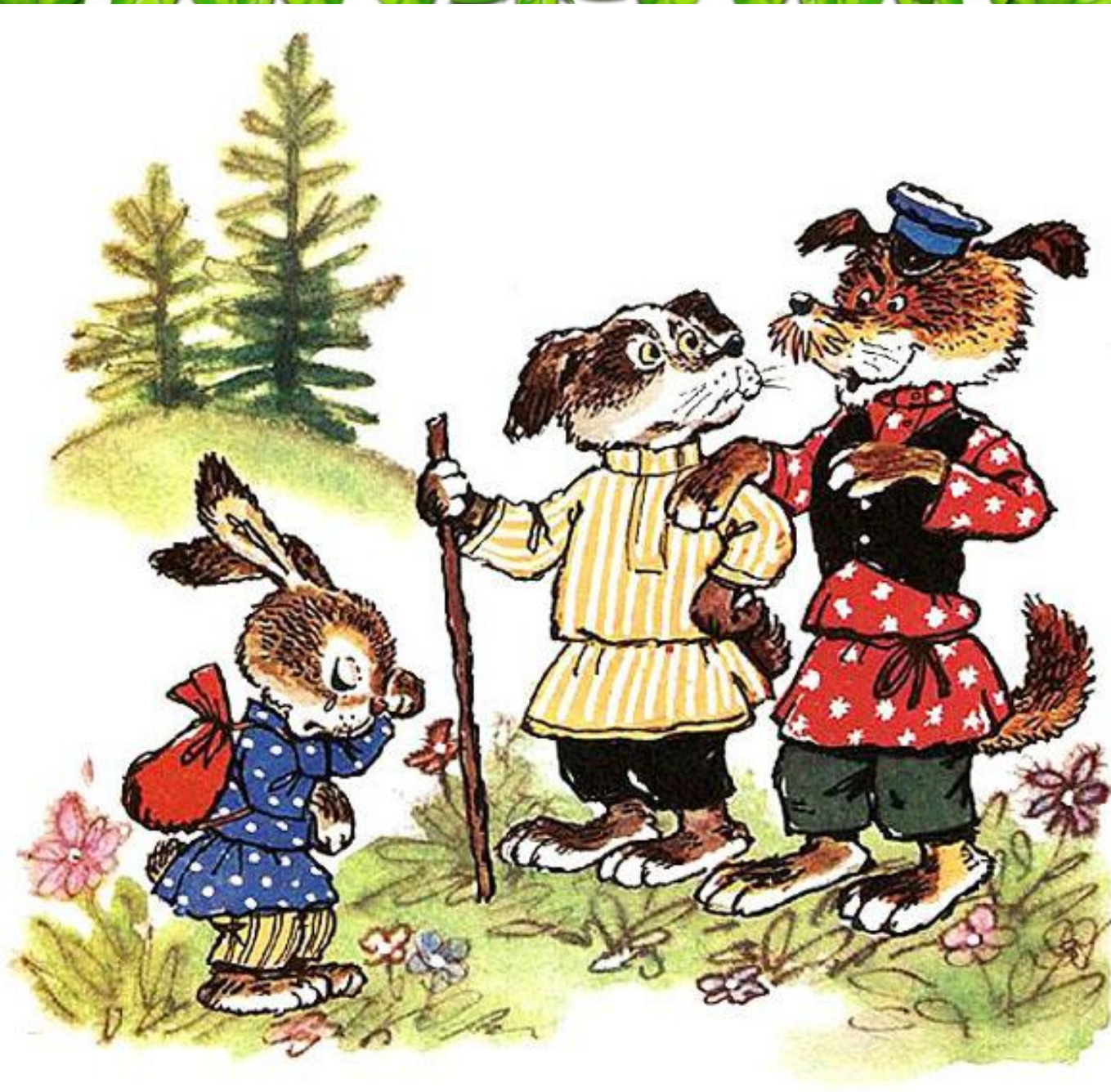
дорогою, плаче.

Йому назустріч -

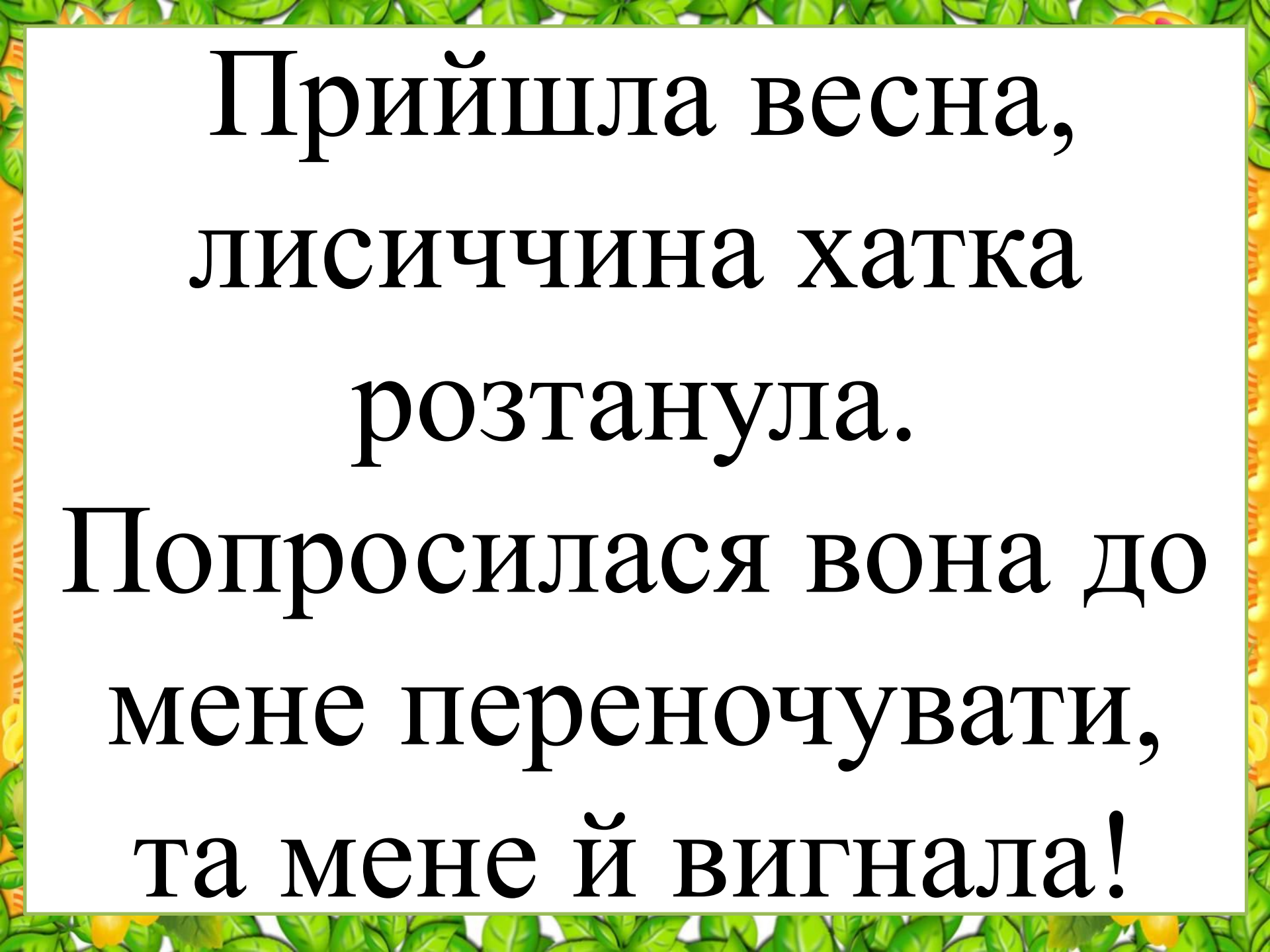
два собаки:

- Гав-гав-гав! Чого,
зайчику, плачеш?

А зайчик відповідає:
- Як же мені не
плакати? Була в мене
хатка луб'яна, а в
лисиці - крижана.

Прийшла весна,
лисииччина хатка
розтанула.

Попросилася вона до
мене переночувати,
та мене й вигнала!

- Не плач, зайчику!
Ми твоєму горю
зарадимо!

Підійшли вони до
хатки, загавкали

собаки:

- Гав-гав-гав! Тікай,
лисичко, геть!

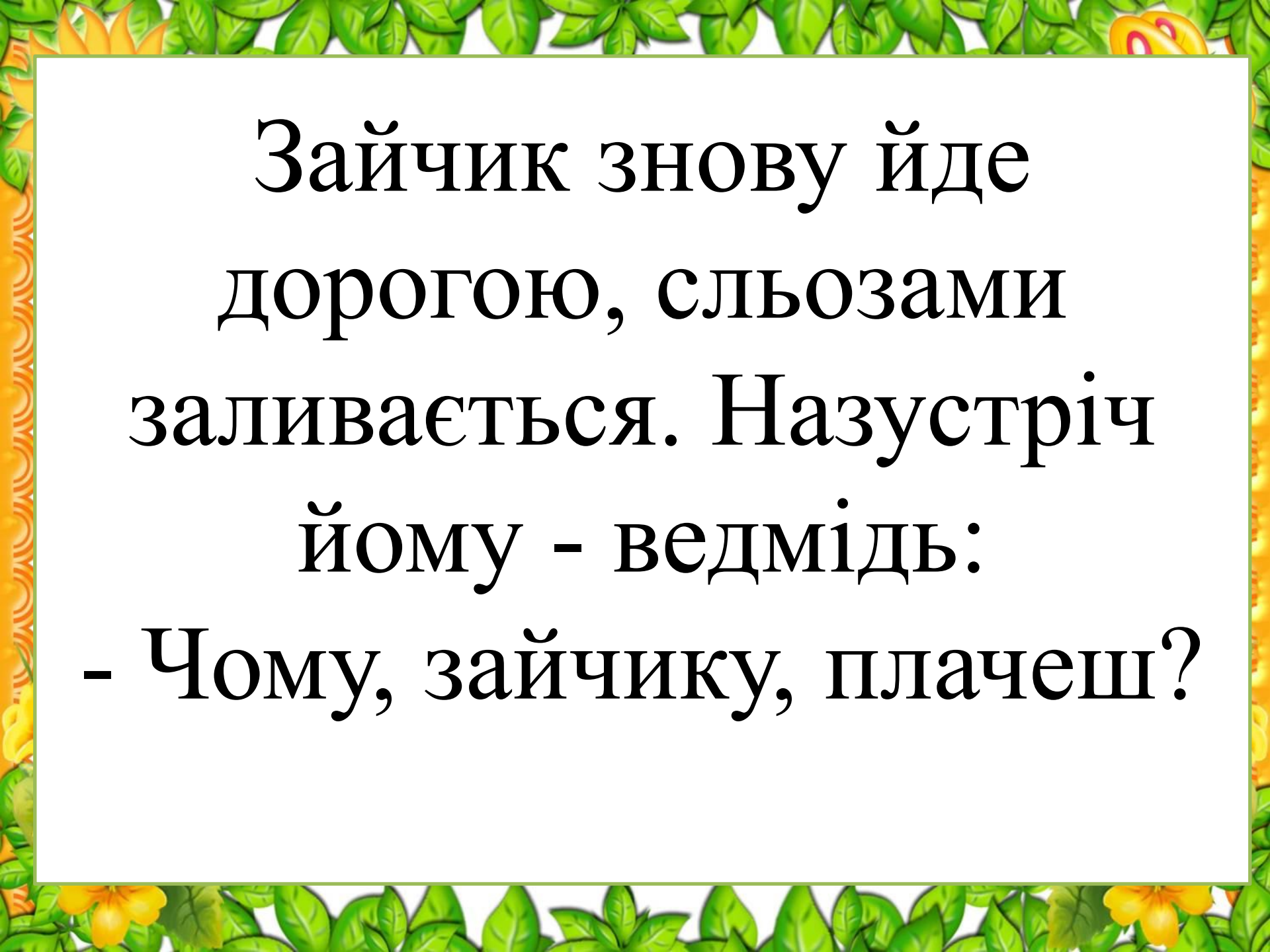
А лисиця їм з печі
відповідає:

- Як вискочу, як вистрибну,
полетить клоччя в усі
закутки!

Собаки злякалися і втекли.

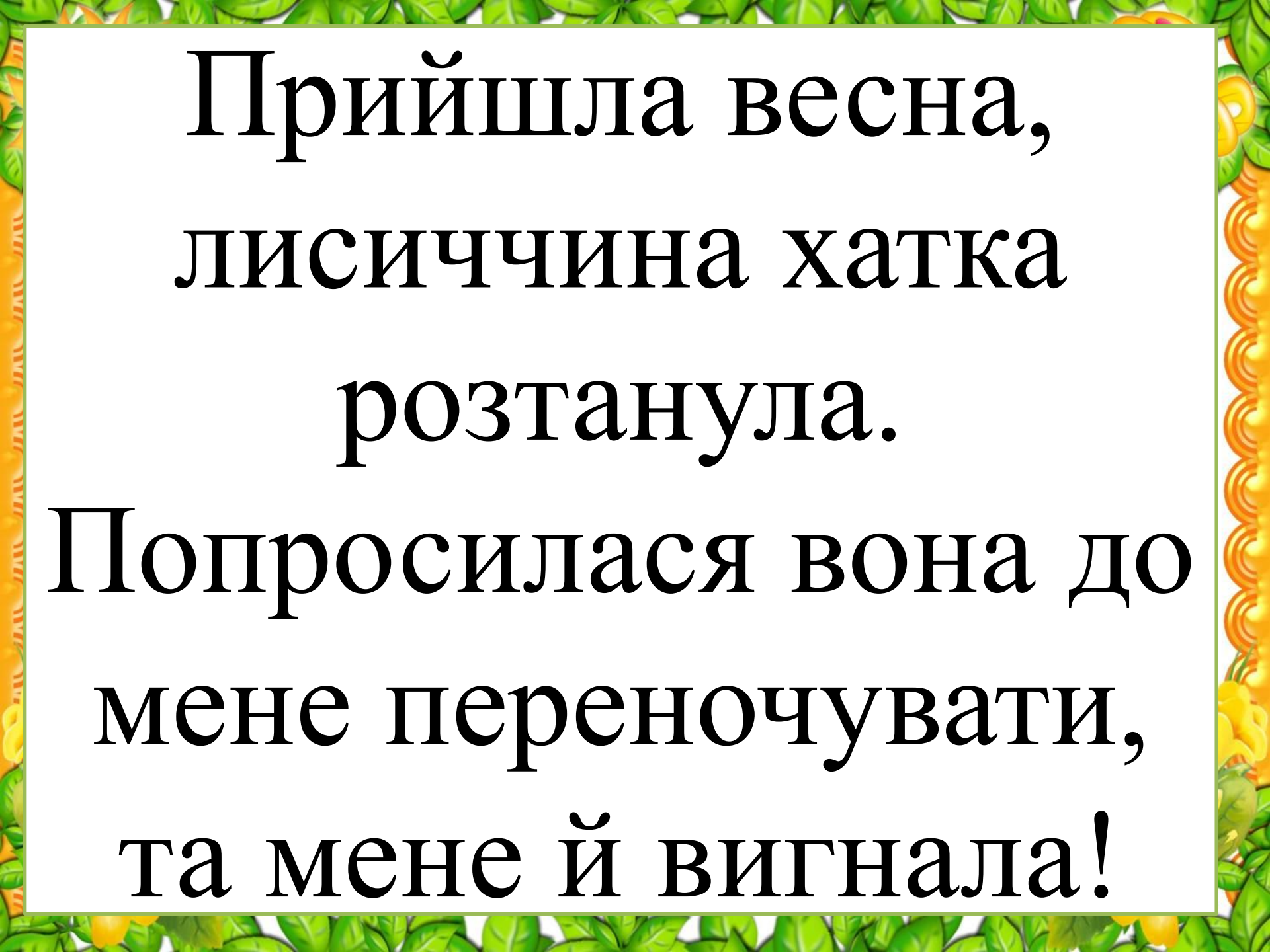

Зайчик знову йде
дорогою, сльозами
заливається. Назустріч
йому - ведмідь:

- Чому, зайчику, плачеш?

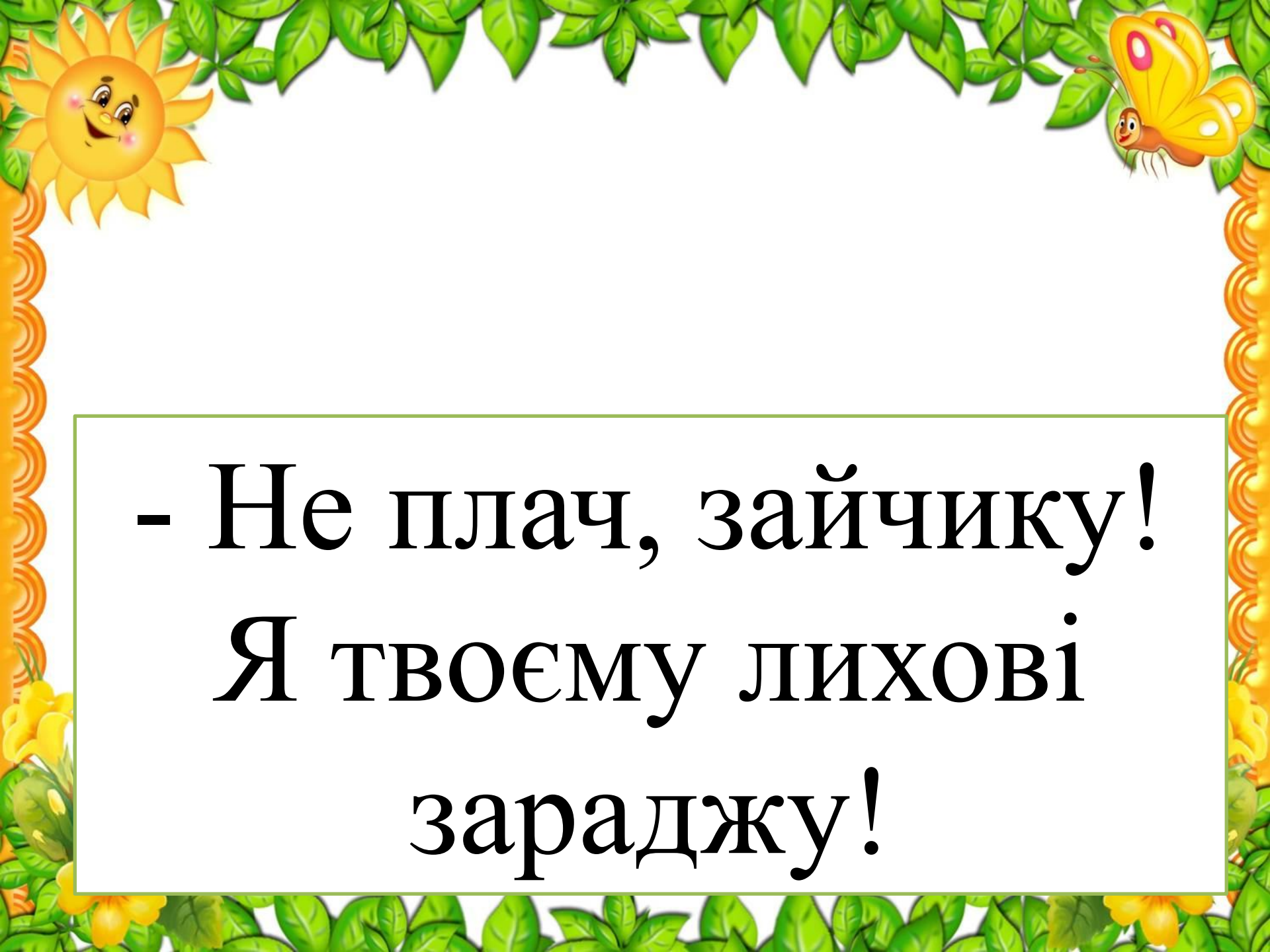
- Як же мені,
ведмедю, не плакати?

Була в мене хатка
луб'яна, а в лисиці -
крижана.

Прийшла весна,
лисиичина хатка
розтанула.

Попросилася вона до
мене переночувати,
та мене й вигнала!

- Не плач, зайчику!
Я твоєму лихові
зараджу!

Підійшли вони до
хатки, ведмідь як

загарчить:

- Йди, лисичко, геть!

А лисичка з печі:

- Як вискочу, як

вистрибну, полетить

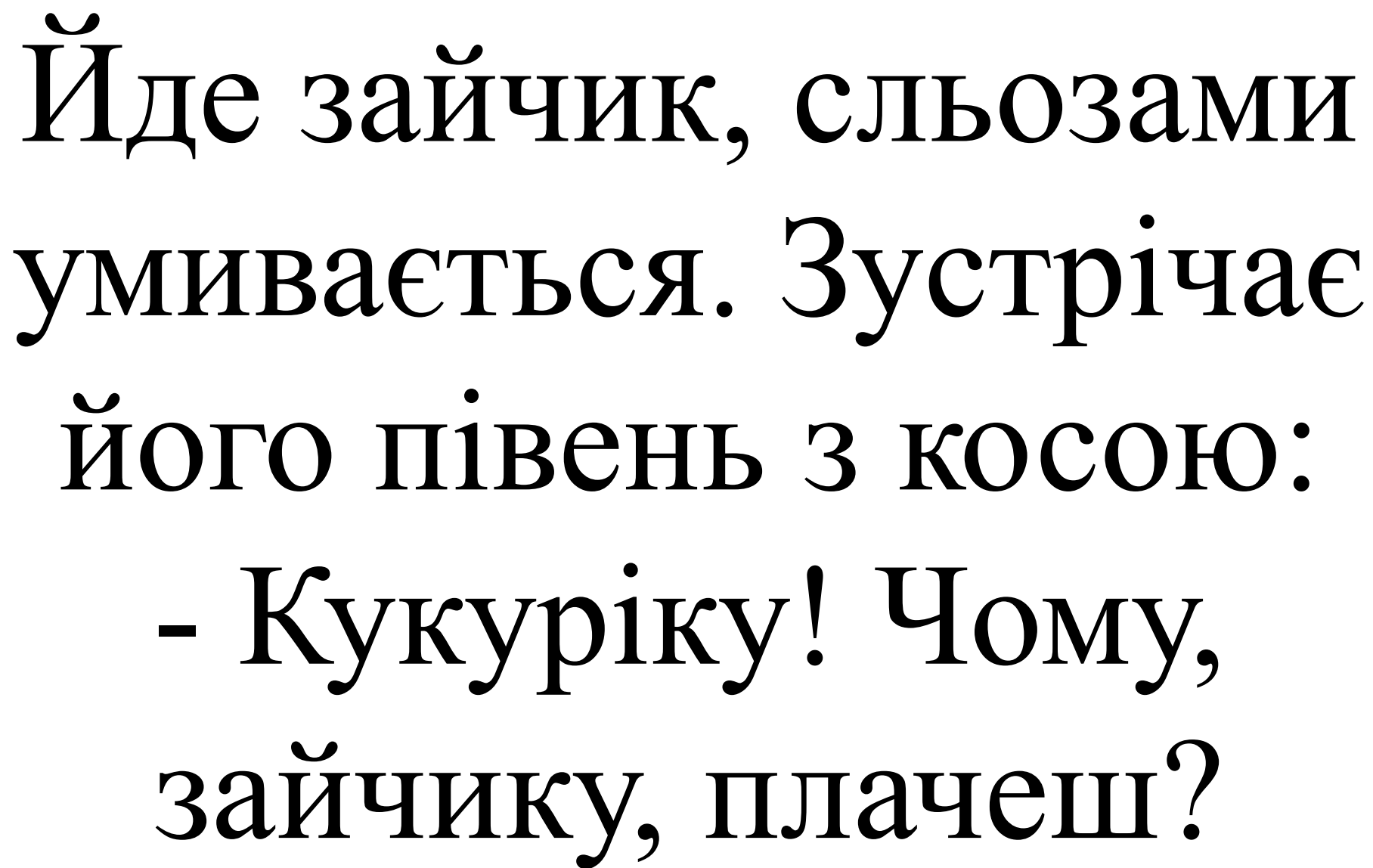
клоччя в усі закутки!

Ведмідь перелякався і

втік у ліс.

Йде зайчик, сльозами
умивається. Зустрічає
його півень з косою:
- Кукуріку! Чому,
зайчику, плачеш?

- Як же мені, півнику, не плакати? Була в мене хатка луб'яна, а в лисиці - крижана. Прийшла весна, лисиччина хатка розтанула. Попросилася вона до мене переночувати, та мене й вигнала!

- Не плач, зайчику, я її
вижену.

- Ні, півнику, не виженеш!
Собаки гнали - не вигнали,
ведмідь гнав - не вигнав. Де
вже тобі...

- А от і вижену!

Підійшли вони до хатки,
півень чобітьми як затупає,
крилами як залопоче.

Та як закричить:

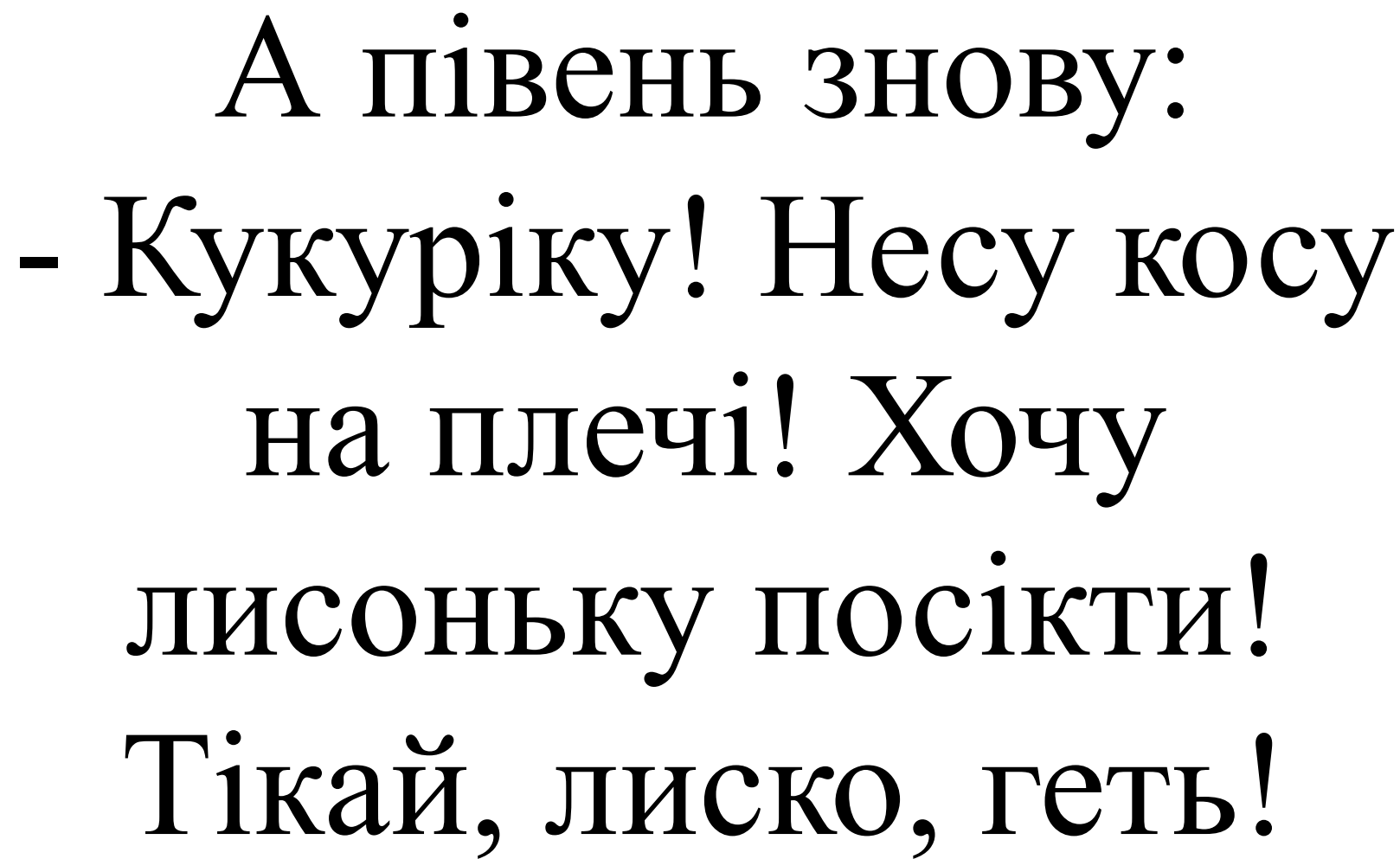
- Кукуріку!

Йду лісами-горами
В чоботях зі шпорами,
Несу косу на плечі!
Тікай, лиско, з печі!

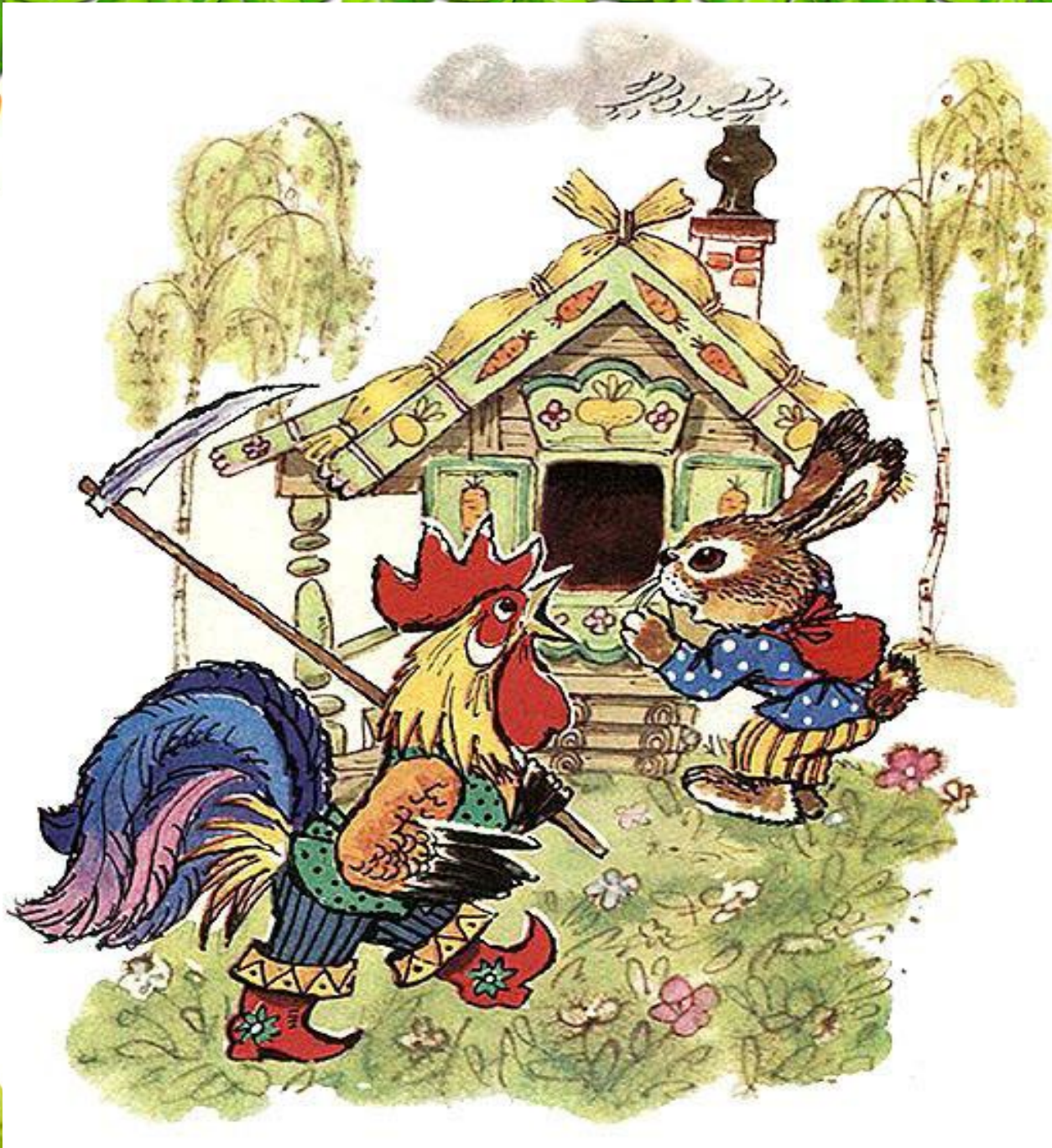

Лисиця
злякалась і
каже:
- Вже
взуваюсь!

А півень знову:
- Кукуріку! Несу косу
на плечі! Хочу
лисоньку посікти!
Тікай, лиско, геть!

Лисиця
знов каже:
Уже
вдягаюсь!

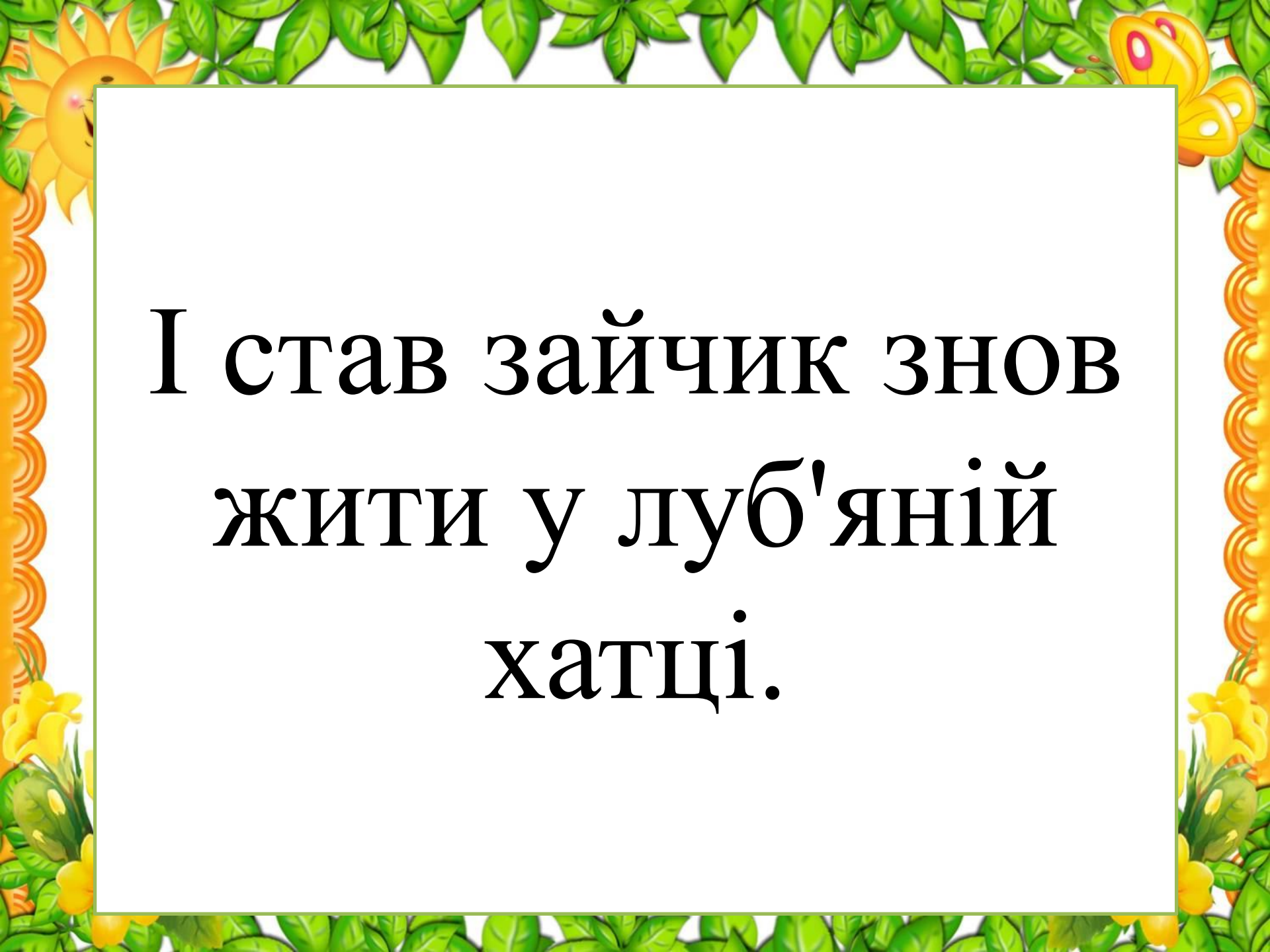
Півень втретє кричить:

- Кукуріку! Несу косу на
плечі! Хочу лиску посікти!

Тікай, лиско, геть!

Лисичка як вискочить, та як
дремене до лісу! Тільки її й
бачили.

І став зайчик знов
жити у луб'яній
хатці.

